

Bucurați-vă!

ANUL VII • NR. 16 (174) • 6 SEPTEMBRIE 2026

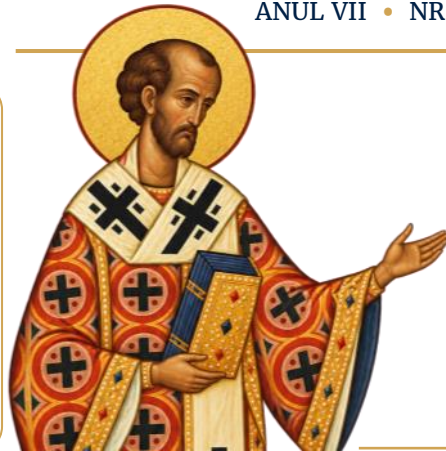
Parohia
„Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45,
Pașcani, jud. Iași

@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh:
Pr. Marius Ionuț Tabarcea
+40 745 776 456

Coslujitor:
Pr. Leonardo Ioan Atudorei
+40 747 580 111

Credință vie. Bucurie deplină

„Nu avem nevoie de hainele acestea țesute din aur, care ne împodobesc trupul, ci de hainele acelea care ne împodobesc sufletul... Viața și fapta bună sunt haina de nuntă.”

SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR

Crâmpie din lumina sărbătorii

Cum abordăm corect rugăciunea către sfinții îngeri

Sinaxarul zilei de astăzi amintește despre o minune săvârșită de Sfântul Arhanghel Mihail în Colose, un oraș din Asia Mică (astăzi în Turcia). Potrivit tradiției, în Colose, a apărut un izvor minunat în urma propovăduirii Sfinților Apostoli Filip și Ioan. Un om, a cărui fiică se vindecase în chip minunat, a ridicat acolo o bisericuță în cinstea Sfântului Arhanghel Mihail. Mai târziu, un sihastru pe nume Arhip s-a așezat în apropierea ei și a viețuit acolo vreme de 60 de ani.

Mânați de dorința de a distruge locul devenit cunoscut pentru minunile săvârșite acolo, păgânii au încercat să-l inunde, abătând asupra lui apele râurilor din împrejurimi. Arhip s-a rugat stăruitor Sfântului Arhanghel Mihail, cerându-i ocrotirea. Arătându-se, Arhanghelul a lovit stânca, iar apele au fost îndreptate departe de biserică. Pământul s-a despicat și a primit apele râului, locul rămânând pentru totdeauna binecuvântat.

Această tradiție ne amintește că îngerii sunt „**duhuri slujitoare**” (Evrei 1, 14), prin care Dumnezeu lucrează și își arată purtarea de grijă. Biserica nu îi cinstește ca pe dumnezei, ci îi cheamă în rugăciune ca slujitori și mijlocitori înaintea lui Dumnezeu. Ei împlinesc voia lui Lui, ocrotesc, călăuzesc și vestesc lucrarea Sa. De aceea, în cult întâlnim rugăciuni către Sfinții Arhangheli, precum și către îngerul păzitor. Astfel, rugăciunea către îngeri exprimă **comuniunea dintre Biserica pământească și cea cerească, toate lucrând sub harul și puterea unui singur Dumnezeu.**

Pe urmele sfinților

Maica Domnului, Raiul din sufletul nostru

– ARHIMANDRITUL TEOFIL PĂRĂIAN –

Maica Domnului e ca un Rai. Când avem legătură cu Maica Domnului în conștiința noastră, în gândurile noastre, în simțirile noastre, e ca și când am fi intrat în Rai. E o bucurie de Rai de-a fi în legătură sufletească cu Maica Domnului!

Pe Maica Domnului o numim „Rai cuvântător”, „Rai de taină”. Bucuria din legătura cu Maica Domnului este o trăire a Raiului.

Mi-aduc aminte, a fost odată la noi la mănăstire o împrejurare mai grea, și mama a zis: „Apoi, dacă nu mai poți sta aici, să vii acasă, că doar tu ai unde veni”. E ceva atât de înduioșător... Vedeți ce înseamnă inima de mamă? Nu te lasă niciodată. Te lasă alții, nu te vor, te ocolesc, te resping, te marginalizează, te împing, te asupresc. Așa ceva nu poate face mama! Pot face străinii, dar cine are inimă de mamă, nu poate.

„Apoi tu, dacă nu mai poți sta aici, să vii acasă, că doar tu ai unde veni...” Dacă mama cea pământească poate face așa ceva, gândiți-vă la Maica Domnului! Maica Domnului să ne părească vreodată? Se poate cumva să ne părească Maica Domnului? Nu se poate! De ce nu se poate? Pentru că este mamă, pentru că are inimă de mamă. Noi zicem „Maica Domnului” ca și când am zice un titlu. Or, noi trebuie să știm că Maica Domnului este mamă. Și nu este mamă numai pentru Domnul Hristos, este mamă pentru toți cei care vrem s-o avem de mamă. „Tu, dacă nu mai poți sta aici, să vii acasă, că ai unde veni...” Apoi, să știți că Maica Domnului zice tot așa către noi!

Sub acoperirea sfinților Sărbătoriții săptămânii

7.09	Sf. Cuv. CASIANA
8.09	Sf. MARIA, Maica Domnului
9.09	Sf. IOACHIM și ANA

Sfânta Liturghie pe înțelesul nostru (36) Heruvicul. Intrarea mare

Sursa: „Cartea deschisă a împărăției”,
Mitropolitul Bartolomeu Anania

(continuare din numărul anterior)

Preotul (făcând asupra credincioșilor semnul crucii cu Sfântul Potir): *Și pe voi, pe toți, dreptmăritorilor creștini, să vă pomenească Domnul Dumnezeu întru Împărăția Sa, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.*

Poporul: *Amin.*

Cuvântul românesc *dreptmăritor* îl traduce cu exactitate pe grecescul *orthodox*, creștinul care îl preamărește pe Dumnezeu întru dreapta credință. Dacă oamenii se împart în credincioși și necredincioși, e bine să știți că, la rândul lor, creștinii se împart în *binecredincioși* și *răucredincioși*. Această diferențiere s-a făcut în vremea iconoclasmului, când împărații Bizanțului se declarau creștini adevărați, dar persecutau icoanele și pe cei ce le cinsteau. Creștinii îi numeau pe împărați *răucredincioși* pentru faptul că, deși credeau, credința lor era știrbă; cinstirea icoanelor făcea parte integrantă din învățătura și trăirea creștină. Acesta a fost și motivul pentru care, în anul 843, odată cu declinul iconoclasmului, Biserica a hotărât ca prima Duminică din Postul Mare să fie numită și sărbătorită sub numele de *Duminica Ortodoxiei*, adică Duminica dreptmăritorilor creștini, pomeniți acum, la Intrarea cu Cinstitele Daruri.

Repet, dacă am insistat asupra acestor pomeniri, am făcut-o pentru că ele se îndreaptă, toate, spre Împărăția Cerurilor, Împărăție pe care preotul o poartă, prefigurativ, pe propriile sale mâini, așa cum v-am spus când v-am vorbit despre ea ca aflându-se pe sfântul disc la proscomidie.

Acum e momentul să vă spun că în limbajul liturgic (ca și, de altfel, în cel biblic) *Împărăția Cerurilor* mai este numită și „viața de veci” sau „viața veșnică”. Nu e lipsit de importanță să menționez că în Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur expresia „Împărăția Cerurilor” sau „Împărăția lui Dumnezeu” este pomenită de 26 de ori, iar „viața de veci”, de 10 ori. Așadar, în 36 de locuri ni se atrage atenția că Liturghia este structurată pe dimensiunea duhovnicească a Împărăției Cerurilor, sălașul cel veșnic al mântuirii noastre. *(Va urma)*

„Nu există oameni mai fericiți decât cei care moștenesc Împărăția cerurilor. Și nu există oameni mai nefericiți decât cei care o pierd.”

– SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR –

Bine de știut

#8

De ce aprindem lumânări la biserică?

Aprinderea unei lumânări este unul dintre cele mai simple și mai profunde gesturi pe care le facem atunci când mergem la biserică. Acesta exprimă rugăciunea, credința și dorința de a ne apropia de Dumnezeu.

Flacăra lumânării ne amintește mai întâi de **Hristos, Lumina lumii**. El Însuși spune: „Eu sunt Lumina lumii” (Ioan 8, 12). Așa cum lumina alungă întunericul, Hristos alungă întunericul păcatului și al morții și îl călăuzește pe om spre adevăr și viață.

Lumânarea poate fi și **imaginea sufletului creștin**. Ceara care se topește și se consumă ne amintește că iubirea adevărată presupune dăruire și jertfă. Prin lumânarea pe care o aprindem, mărturisim că dorim ca și viața noastră să ardă înaintea lui Dumnezeu prin rugăciune, credință și fapte bune.

Atunci când aprindem o lumânare pentru cineva, nu este suficient simplul gest exterior. **Lumânarea trebuie să fie însoțită de rugăciune**. Pentru cei vii, ne rugăm pentru sănătate, ajutor și întărire; pentru cei adormiți, cerem de la Dumnezeu odihnă și iertare.

De aceea, nu există o „lumânare magică” pentru o anumită dorință și nici o regulă potrivit căreia numărul lumânărilor ar determina împlinirea unei cereri. Putea-rea nu se află în lumânare, ci în Dumnezeu, Căruia îi adresăm rugăciunea.

Lumânarea nu trebuie aprinsă din obișnuință sau superstiție. Ea devine cu adevărat un act de credință atunci când este **unită cu rugăciunea și cu dorința sinceră de a ne apropia de Dumnezeu**.

Când aprindem o lumânare, putem spune simplu, din inimă: „**Doamne, luminează-mi mintea, încălzește-mi inima și călăuzește-mi viața!**”

„Eu sunt Lumina lumii; cel ce îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”

(Ioan 8, 12)

„Lumânarea pe care o aprinzi înaintea lui Dumnezeu este simbolul sufletului tău.”

(Sfântul Simeon al Tesalonicului)

Să reținem!

- ✓ Lumânarea simbolizează lumina lui Hristos.
- ✓ Aprinderea ei trebuie să fie însoțită de rugăciune.
- ✓ Lumânarea ne amintește de dăruirea și jertfa pe care suntem chemați să le avem în viața creștină.
- ✓ Nu lumânarea împlinește rugăciunea, ci Dumnezeu.
- ✓ Credința creștină nu este legată de superstiții sau de un anumit număr de lumânări.

Întrebare pentru suflet

Atunci când aprind o lumânare, mă rog cu adevărat sau fac acest gest doar din obișnuință?